

LAUDATIO

Profesorul universitar doctor Lucian Chiriac este unul dintre întemeietorii Școlii de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș, avocat în cadrul Baroului Mureș, mentor pentru generații de studenți și tineri avocați, o personalitate complexă în domeniul științelor juridice și un model profesional și uman demn de urmat.

Distinsul profesor Lucian Chiriac are în spate o bogată carieră universitară și juridică. A fost, pe rând, lector, conferențiar universitar și apoi profesor universitar, dar și prodecan al Facultății de Științe Economice, Juridice și Administrative din cadrul Universității „Petru Maior” din Târgu Mureș. S-a remarcat prin capacitatea extraordinară de a coordona echipe de cercetare ca urmare a capacității sale de a aduna în jurul său valori umane și de a le ține laolaltă. De-a lungul carierei sale, a stabilit și menținut relații strânse de colaborare cu instituții academice din țară și din străinătate. A scris și a coordonat proiecte de cercetare științifică, a publicat cărți la edituri consacrate din țară, a scris articole științifice în reviste cu factor de impact în domeniul științelor juridice și administrative și a prezentat comunicări și studii științifice la conferințe naționale și internaționale.

Profesorul Chiriac este redactor șef al revistei „Curentul Juridic” și membru în organizații profesionale de specialitate, printre care: Association of International Criminal Law – Franța, Union Internationale des Avocats – Franța, The Network of Institutes and Schools of Public Administration in Central and Eastern Europe, Asociația Internațională „Pro Iure” – România. De asemenea, este Doctor Honoris Causa al Universității din Miskolc, Ungaria.

În paralel cu cariera universitară, profesorul Lucian Chiriac și-a construit o carieră juridică impresionantă, inițial ca procuror, apoi ca avocat, domeniile sale de interes fiind: dreptul penal, contenciosul administrativ, dreptul comercial, dreptul UE.

O mențiune aparte o fac pentru remarcabilul simț civic și solidaritatea de care a dat dovadă prof. Chiriac, într-un moment de cumpănă pentru Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș, când a apărut cu succes, *pro bono*, interesele universității împotriva unor decizii abuzive luate la nivel central. Datorită profesionalismului și competenței sale, astăzi Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș este întregă și puternică.

O personalitate atât de complexă nu putea sta deoparte de valorile spirituale, profesorul Chiriac fiind pasionat de literatură, muzică, istorie, teatru și arte plastice. Este suficient a-i vizita biroul sau casa pentru a înțelege cu ușurință această bucurie a vieții pe care și-o cultivă cu rafinament.

Comunitatea academică a Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș îl prețuiește și îl apreciază pe distinsul profesor Lucian Chiriac pentru tot ceea ce a făcut pentru universitate și pentru societate.

Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei

Rector

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie
„George Emil Palade” din Târgu Mureș, România

O PRIETENIE DE O VIAȚĂ

Pentru Lucian CHIRIAC

Procurorul, profesorul, avocatul, fratele, prietenul, omul,... pentru Lucian

Un om, un tânăr, vine dintr-o altă lume și intră în lumea noastră, din Constanța. Aduce calmul Transilvaniei în lumea agitată a „porților Orientului” românesc.

Profesionalismul se impune, iar tânărul procuror se detașează de obișnuit și va reveni în anii următori pentru a ne ajuta în activitate.

Atunci, în anii '80 s-a legat o prietenie „soră” cu frăția. Ea a dăinuit și a supraviețuit schimbării de regim politic, de profesie și de condiții materiale, dar a păstrat vie acea iubire de oameni.

Deși la depărtare fiind, a persistat aceeași profundă legătură iar tinerii de altă dată s-au maturizat, au traversat lumea, au suferit împreună, rămânând orfani după pierderea părinților pe care i-au iubit și care la rândul lor, le-au cunoscut prietenia.

Trebuie să credeți în prietenie, ea poate fi la fel ca și în primul moment și după aproape 40 de ani. Mai este un pic și vom serba prietenia „de aur”.

Așa s-au clădit proiecte: universitare, profesionale, juridice, conferințe, spectacole, schimburi culturale, voiaje profesionale și vacanțe, cum îmi place să spun „mai multe vieți într-o viață”.

O primă viață, aceea de procuror

Într-o altă viață, în anii '80 l-am cunoscut ca procuror, un procuror de suflet, un profesionist desăvârșit, echilibrat, un bun cunoscător al legislației și un personaj boem cu care am împărtășit aceleași gânduri și am apreciat aceleași valori ale unei societăți în care am trăit și am muncit cu demnitate și onestitate.

A doua viață, aceea de profesor

În cea de-a doua parte a prieteniei de aproape 40 de ani, am regăsit Profesorul Chiriac dedicat construirii unei Facultăți de Drept, pe care a creat-o, așa cum se spune „după chipul și asemănarea lui” știind să folosească sinergia tuturor celor din jurul său, alegând ceea ce este mai bun din fiecare, clădind treaptă cu treaptă o echipă performantă care și-a dovedit viabilitatea pe parcursul anilor și care în prezent constituie o forță universitară recunoscută la nivel național și internațional.

Astfel, a știut să încurajeze tinerele speranțe care au confirmat devenind cadre universitare, urcând treptele carierei didactice și care astăzi prin doctoratele obținute și competențele dobândite reprezintă mândria Universităților din Târgu Mureș, mai întâi „Petru Maior” și apoi Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”.

În aceeași calitate de profesor cu sensibilitatea și generozitatea care îl caracterizează a știut să gestioneze trecutul acordând locul bine meritat de cinstire profesorului său Tudor Drăganu, al cărui nume a fost dat atât Aulei Facultății, cât și primei Conferințe Internaționale

a Studenților dotată cu Mare Premiu „Tudor Drăganu”. De aceea, cred că sunt în asentimentul atâtor generații de studenți, care după ce s-au plâns de exigența profesorului Chiriac Lucian, au apreciat în practica profesiilor îmbrățișate cunoștințele pe care le-au dobândit la cursurile sale.

A treia viață, aceea de avocat

Cea de-a 3-a etapă, o constituie regăsirea noastră ca avocați și perioada în care am descoperit, din nou, profunzimea profesionalismului „Maestrului Lucian Chiriac” recunoscut ca fiind unul dintre cei mai valoroși „tenori ai barei” în special în zona Curților de Apel Mureș, Cluj, Brașov, Oradea, dar mai ales în pledoariile memorabile susținute la Înalta Curte de Casație și Justiție precum și la Curtea Constituțională.

Numeroase au fost victoriile de răsunet câștigate împotriva rechizitoriilor întocmite de procurori, dar și cele în care a obținut anularea în procedurile de contencios administrativ a unor hotărâri adoptate de Guvernul României sau de alte instituții din administrația centrală sau locală.

Maestrul Lucian Chiriac – „Maitre Chiriac sau Șiriac pentru colegii francezi” – are participare și contribuție importantă în cauze instrumentate la nivel internațional.

Toate aceste aspecte relevate anterior nu fac decât să contureze personalitatea celui care de fapt, într-o manieră simplă, este Lucian, un prieten, mai mult decât un frate, devotat și credincios unei astfel de relații de prietenie „ancestrale” în care a știut să dea tot ceea ce se poate.

Acesta este prietenul, fratele, OMUL Lucian Chiriac ajuns în apogeul carierei sale profesionale și la momentul de maximă intensitate și expunere a valorii sale umane și sentimentale.

Este rezumatul unei întregi perioade în care la momente fericite, dar și la cele triste am simțit sprijinul unui prieten.

Prof. univ. dr. Dragoș Chilea

Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie

„George Emil Palade” din Târgu Mureș, România

Avocat, Baroul Constanța, România

LETTRE A LUCIAN. A METTRE DANS LE LIVRE D'HOMMAGES

Cher Lucian,

Je vous envoie cet hommage depuis la Thaïlande, l'ancien Siam, le pays du sourire. Et le sourire fait partie de vous. Celui des Asiatiques est souvent lié à l'apparence: il faut paraître. Le vôtre est ouvert, spontané, chaleureux: il faut être. Il est aussi malicieux, parfois rusé, et il se transforme souvent en un rire franc et massif de bon vivant.

Vous êtes pour moi lié à celui qui nous a permis de nous rencontrer, Dragoș Chilea. L'amitié qui vous lie fait mon admiration, elle est un peu comme celle d'un Montaigne et d'un La Boétie et elle répond à cette définition toute simple de La Fontaine: «Parce que c'était lui, parce que c'était moi». Vous êtes aussi lié à cette ville qui est la vôtre, cette magnifique Târgu Mureș que vous m'avez fait découvrir et qui est devenue aussi la mienne.

J'avais déjà séjourné en Roumanie à plusieurs reprises grâce aux rencontres de la Société de législation comparée et de celles de l'Association internationale de droit de l'urbanisme que je présidais. Et j'avais découvert la Roumanie par ses artistes si talentueux et si proches de la France: Eliade, Cioran, Ionesco, Brancusi, Brassăi, tant d'autres. Lors de mes séjours à Bucarest, je ne manquais pas de visiter la maison de Georges Enescu dont parlait un violoniste français, ami de ma famille qui avait travaillé avec lui. Et le hasard, qui fait si bien les choses, me fit rencontrer Dragoș lors d'un cocktail d'après colloque, ce moment essentiel de convivialité qui fait beaucoup pour l'avancée des sciences.

L'invitation à venir donner des conférences à Târgu Mureș suivit de peu, et c'est alors que je fis la connaissance du doyen Lucian Chiriac. Presque chaque année, monsieur le doyen organisait un grand colloque international de droit administratif auquel il avait l'amabilité de m'inviter. Que de lumineux souvenirs trottent dans ma tête, émouvants, inoubliables. Lucian est un maître d'œuvre et un maître de cérémonie remarquable, un homme de théâtre aussi qui, comme notre Molière, s'occupe de tout étant à la fois auteur, metteur en scène, machiniste, affairé dans les coulisses et... comédien.

Ces colloques internationaux duraient trois journées. L'hôtel où ils se tenaient permettait d'alterner tables rondes, conférences de juristes de haut niveau venus de nombreux pays et discussions lors des pauses café et des repas toujours délicieux qu'un somptueux dîner de gala clôturait. La science juridique et l'art de vivre cohabitaient harmonieusement. Il y avait ensuite la journée touristique qui permettait soit la visite de cités patrimoniales voisines, soit celle tout aussi culturelle d'un grand vignoble avec un déjeuner dans une salle monumentale au milieu des alambics.

Je prolongeais souvent ce colloque en passant quelques jours dans la station thermale de Sovata avec ses maisons traditionnelles et son fameux lac salé que Lucian et Dragoș m'avaient fait connaître. Massages et bains de boue magiques, grandes promenades autour du lac „Ursu” complétaient la cure juridique. Ces séjours en Roumanie, au tout début du printemps, étaient devenus pour moi un rituel qui m'était précieux et auquel je n'ai jamais manqué.

Lucian organisait ses colloques avec une efficacité remarquable trouvant toujours des solutions aux problèmes que toute manifestation de cette ampleur ne manquait pas de soulever. On ne pouvait le prendre en défaut de gentillesse, d'humour et de flegme apparent. Bon vivant, il transmettait généreusement cette soif de vivre autour de lui, entouré de ses jeunes assistants et collaborateurs, anciens étudiants le plus souvent, qui lui vouaient une sorte de culte. J'avais eu le privilège de visiter une pièce un peu isolée de son cabinet de travail qu'il avait aménagée en bar comme s'il lui était indispensable de compenser l'austérité de son travail par des apartés joyeux avec amis et ses clients devenus amis.

J'ai commencé cet message, cher Lucian, en vous présentant sous le signe de la convivialité festive et je veux maintenant vous dire mon admiration pour l'universitaire que vous êtes et pour l'apport que vous avez apporté à l'Université „Petru Maior” de Târgu Mureş. Après vos études à la vénérable Faculté de droit de Cluj- Napoca auprès de maîtres célèbres et après avoir exercé des fonctions de prosecutor vous êtes revenu dans votre ville natale où une toute jeune Université venait d'être créée. Tout restait à faire et il fallait que le droit trouve sa place aux côtés des disciplines scientifiques phares: médecine et pharmacie. La cohabitation interdisciplinaire est une entreprise délicate et j'ai eu le même problème que vous lorsque, doyenne de la Faculté de droit Paris XII, je devais la défendre contre le très puissant Centre hospitalier universitaire Henri Mondor.

Mais après tout, lorsque l'on recherche un consensus à l'amiable et que le fermeté prend des allures courtoises et conciliantes, l'accord est aisé et vous aviez l'art d'éviter les conflits ouverts pour des questions souvent dérisoires que les brillants cerveaux se plaisent souvent à cultiver. Admiré pour votre puissance de travail, votre dynamisme, votre esprit créatif, vous avez beaucoup entrepris et réalisé, hissant la Faculté de droit de Târgu Mureş aux premiers rangs des Facultés roumaines.

Votre sens des contacts humains, votre maîtrise des langues, votre esprit européen vous ont conduit à passer de nombreux accords avec des Facultés de droit étrangères, notamment avec la France. Des échanges d'étudiants et de professeurs s'établirent chaque année clôturées par le «grand» colloque international auquel vous avez toujours associé les autres Centres de l'Université.

Vous faites partie, cher Lucian, des tempéraments hyperactifs et on ne peut pas changer son tempérament. Quand je vous ai connu, vous parveniez à mener de front, vos cours à l'Université, les fonctions décanales, un important cabinet d'avocat et à continuer vos recherches et vos publications en droit administratif et européen qui sont importantes. Le droit comparé vous doit beaucoup.

Dans cette activité professionnelle et intellectuelle intense, il y avait quand même quelques entractes dont un pèlerinage annuel au printemps à Paris et j'avais le plaisir de vous y retrouver, avec Dragoş, dans un café - restaurant de la place de la Sorbonne où vous aviez vos habitudes.

Une solide amitié s'était donc établie. Je prenais l'avion charter avec les Roumains venus travailler en France à l'aéroport de Beauvais et dès mon arrivée à l'aéroport de Târgu Mureş je retrouvais la courtoisie et la délicatesse de la vieille Europe en ses meilleures traditions.

On m'ouvrait la portière des voitures, on me faisait le baise main, on ne cessait d'avoir des attentions délicates: je me retrouvais aux temps de la reine Marie.

Et puis il y eût cette proposition qui me fut faites de me voir délivrer le titre éminent de docteur *honoris causa* de l'Université de Târgu Mureș. Il n'y a pas pour moi de plus prestigieuse distinction car elle est la reconnaissance de mérites universitaires par ses pairs. Et si je suis restée modeste - ce que doit être tout universitaire- j'ose prétendre que cette reconnaissance se justifie par mon ouverture aux autres cultures juridiques, l'accueil à Paris de tant de professeurs et étudiants étrangers, mes conférences dans de nombreux pays et ma volonté de défendre le droit continental et la francophonie. J'acceptais donc cet honneur, emplie de gratitude.

La cérémonie, orchestrée par Lucian fut fastueuse. J'ai conservé le DVD, le livre d'or, les parchemins et les rubans, l'image de la grande salle de l'Université avec ses fresques et ses boiseries. Les personnalités de la ville étaient représentées, Lucian et Dragoș firent des discours de haute tenue, tout se déroulait selon un rituel un peu théâtral, ce qui n'était pas pour me déplaire.

Cher Lucian, il y a une belle formule qui devrait servir de modèle de vie pour chacun de nous: «Donner, recevoir, donner». Vous m'avez beaucoup donné et j'ai su recevoir. Quant à donner ensuite! Eh bien c'est le don d'une estime affectueuse, celui d'une amitié fidèle et profonde qui ne faillira pas.

Je termine mon séjour de 2 ans en Thaïlande, exil forcé mais bienheureux dû au maudit virus. Je vais retrouver bientôt notre vieille Europe. Je reviendrai peut- être à Târgu Mureș. Et, en attendant, je vous donne rendez-vous à Paris au printemps, place de la Sorbonne, où nous porterons des toasts à Târgu Mureș et à... Napoléon.

Bangkok, Février 2022

Jacqueline Morand-Deville

Doyen honoraire, Université Paris 1, Panthéon-Sorbonne, France

LAUDATIO

Our world is a small global village where we sometimes get to meet leading key figures who inspire their immediate and distant surroundings.

I was privileged to meet Professor Lucian Chiriac in professional and social contexts and was exposed to his academic and human professional aspects.

This writing is a wonderful opportunity to express in essence, the appreciation and admiration for Professor Lucian Chiriac whom I have had the pleasure to know for several years.

I got to know a person with human and social sensitivity and the ability to adapt to the situation and the environment, a wonderful organizational ability that is multicultural, multilingual, and intelligent.

Professor Lucian Chiriac is not only an excellent lawyer and an excellent academic, he is a warm and pleasant person with understanding and emotional intelligence. He knows how to create a pleasant and productive empathetic connection between people, between professions and between academic topics that create a common interest.

By actually merging the world of medicine and the world of law he was able to improve the understanding of the concepts and mentality in each profession that has its own language.

Professor Lucian Chiriac understood that both law and medicine need multilateral multidisciplinary approaches. Having the ability to look from different perspectives, helps him to bring people and professions together.

Professor Lucian Chiriac contributed to the closeness between human beings and the closeness between different professions. He contributed to the understanding that the evolving tendency of the world is multi-systemic, multidisciplinary with a holistic view.

I wish Professor Chiriac good health, happiness and satisfaction in his fruitful activity.

With much respect and appreciation, I am looking forward to a long-term cooperation.

Dr. med. Michel Lottan LL.B

Pain Doctor, Specialist in Anesthesiology,
Lawyer, Mediator, Arbitrator, Israel

LAUDATIO

Lucian Chiriac combines two great virtues.

First of all, he is a personality with an ethos and great recognition throughout the scientific community. With his unique smile, his liveliness and his kindness he is a reference point in every scientific meeting in which he participates. I remember when I first met him in the 2000s, at a scientific conference in Târgu Mureş. He immediately won me over with his kindness and warmth, and he, along with the rest of the excellent colleagues I met there, was one of the main reasons I have since visited Târgu Mureş and Romania in general many times.

Another thing that struck me was that Lucian was respected by all those who participated in the scientific conferences. Not a „forced” respect only for the types, but a sincere respect that is a genuine recognition of the personality and the status of a great scientist.

As for his scientific background, Lucian's biography „speaks for itself”. He has an extremely rich writing and research work, both from a quantitative and a qualitative point of view. It is enough to mention that he has authored eight books, while he has been the author or editor of twenty-seven other books. He has published fifty-seven research papers with peer-review, has been a rapporteur at thirty-six international conferences and is a member of several professional/scientific associations. Lucian's range of writing and research activity is extremely wide. He moves with ease in the fields of Administrative Law, Administrative Science, Public Procurement and e-Government. But most importantly, his inspired teaching still remains an example and motivation for the younger generations of academics.

Dear friend and colleague Lucian: thank you for what you have offered us and what you will continue to offer us.

Athens, May 31, 2022

Spyros Vlachopoulos

Professor of Law School of the National and Kapodistrian University of Athens, Greece

MON CHER LUCIAN

«L'amitié ne consiste pas dans ces démonstrations excessives, dans cette ardeur effrénée qui n'appartiennent qu'à l'amour. C'est un feu doux, mais toujours égal, qui nous réchauffe sans nous consumer.»

Denis Diderot

Quand on a la chance d'avoir un bon ami, on a quelque chose que beaucoup de gens vous envie: une relation privilégiée, unique avec un être cher.

Et lorsque c'est l'anniversaire de son ami, on se doit de trouver la meilleure façon de lui souhaiter un bon anniversaire et profiter de l'occasion pour lui exprimer combien on l'apprécie à travers toutes ses qualités.

Aussi en cette journée si particulière, je me permets mon cher Lucian de te souhaiter le plus heureux des anniversaires et le meilleur dans cette nouvelle année qui démarre.

Certes je ne pourrai pas être présent ce soir, et j'espère que tu ne m'en tiendras pas rigueur, mais je voulais que tu saches à quel point je t'apprécie.

J'espère donc que cette année encore, tu seras gâté et rempli de bonheur, grâce à tous tes amis et tes proches qui t'entourent.

Qui dit un an de plus, dit nouveaux désirs à satisfaire pour répondre à la pensée du poète Mihai Eminescu: *«La vie est un bien perdu pour celui qui ne l'a pas vécu comme il l'aurait voulu»*. Alors que cette amitié accordée par tous ceux qui t'apprécient, t'apporte la force nécessaire pour accomplir plein de projets.

Admirateur de Napoléon Bonaparte qui prétendait qu'« *on ne fait bien que ce qu'on fait soi-même* », je suis certain que grâce à ta jeunesse d'esprit et ta sagesse, tu trouveras comme toujours l'énergie pour mener à bien toutes tes ambitions et accompagner tes amis quand ils te solliciteront.

Mon cher Lucian reste comme tu es, ne change pas et j'espère te revoir très prochainement pour profiter encore longtemps de l'amitié que nous partageons.

Un très joyeux anniversaire avec ma très profonde amitié.

Jean-Claude Million

Professeur Agrégé, L'IUT Louis Pasteur, Université de Strasbourg, France

IN HONOREM LUCIAN CHIRIAC

Amicitiae immortales...
(Friendships should be immortal...)
Livius

Dear colleagues, dear friends,

Now when we open the gates for a return to „old normal”, after Covid pandemic, in honor of prof. dr Chiriac, these lines are written.

It is once written that friends are gained through fidelity.

I made many friends in your lovely country Romania. We met many years ago in friendly Greece, and I feel like we've known each other all our lives. The Greek sun and love for science brought us closer and the tradition continues. Friendships should be immortal like Livius said.

I am very happy that among my dear friends are prof. Dragoş Chilea from Constanta, prof. Diana Camelia Iancu from Bucharest, dr. Daniela Cristina Valea is from Targu Mures. Knowledge and friendship do not know borders.

So many memories, many successful meetings at expert conferences all over the world, so many written studies, and many bridges to pass to come to each other. The ties between our Universities are strengthening. Seneca writes about many virtues, many aspects of perfection. A wise man should develop all his virtues everywhere. Trust, reliability, justitia and humanitas, human behavior and love for a friend, the sense for law. The qualities of character rest on our judgment and thoughts.

We recently learnt about the death of dr Rajko Kornja (1969-2021), for a long-time media director of the Council of Serbs in Romania, editor-in-chief of the weekly magazine „Naša reč” and the magazine „Novi temišvarski vesnik”, who died suddenly last year in Timisoara. He built a bridge between our two nations, as a journalist of the Romanian National Television and an associate of many prominent Romanian and Serbian written and electronic media.

Cooperation between our two countries shall continue, also in the field of law and we hope that new generations will follow our exemple.

These lines, spontaneously appeared, are devoted to prof. Lucian Chiriac, expert for Criminal Law and one of the Viri fortissimi. Rare and special are very hardworking people in times of great social and political change, honest, dignified. Littera scripta manet and generations of students and professors remember and will remember this remarkable teacher and colleague.

In these days when we are all worried about the crisis in the world around us, with hope that reason will conquer, but we should not forget that amicus animae dimidium (Friend is a part of the soul).

Professor Nataša Tomić-Petrović, PhD.
University of Belgrade, Serbia